

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 februarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
76.	— Lege privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.....	1-16
84.	— Decret pentru promulgarea Legii privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În România fiecărei persoane îi sunt garantate dreptul de a-și alege liber profesia și locul de muncă, precum și dreptul la asigurările pentru șomaj.

Art. 2. — Prevederile prezentei legi reglementează măsurile pentru realizarea strategiilor și politicilor elaborate în vederea protecției persoanelor pentru riscul de șomaj, asigurării unui nivel ridicat al ocupării și adaptării forței de muncă la cerințele pieței muncii.

Art. 3. — Măsurile prevăzute de prezenta lege au drept scop realizarea următoarelor obiective pe piața muncii:

a) prevenirea șomajului și combaterea efectelor sociale ale acestuia;

b) încadrarea sau reîncadrarea în muncă a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

c) sprijinirea ocupării persoanelor aparținând unor categorii defavorizate ale populației;

d) asigurarea egalității șanselor pe piața muncii;

e) stimularea șomerilor în vederea ocupării unui loc de muncă;

f) stimularea angajatorilor pentru încadrarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

g) îmbunătățirea structurii ocupării pe ramuri economice și zone geografice;

h) creșterea mobilității forței de muncă în condițiile schimbărilor structurale care se produc în economia națională;

i) protecția persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj.

Art. 4. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi sunt excluse orice fel de discriminări pe criterii politice, de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex și vârstă.

(2) Măsurile și drepturile speciale acordate prin prezenta lege unor categorii de persoane defavorizate nu constituie discriminare în sensul prevederilor alin. (1).

CAPITOLUL II

Concepte privind piața muncii

SECȚIUNEA 1

Termeni și expresii utilizate

Art. 5. — În sensul prevederilor prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

I. *angajator* — persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în România ori sucursala, filiala, agenția, reprezentanța din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii;

II. *loc de muncă* — cadrul în care se desfășoară o activitate din care se obține un venit și în care se materializează raporturile juridice de muncă sau raporturile juridice de serviciu;

III. *persoană în căutarea unui loc de muncă* — persoana înregistrată la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condițiile legii, pentru a fi sprijinită în ocuparea unui loc de muncă;

IV. *șomer* — persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este în căutarea unui loc de muncă de la vârsta de minimum 16 ani și până la îndeplinirea condițiilor de pensionare;

b) starea de sănătate și capacitățile fizice și psihice o fac aptă pentru prestarea unei munci;

c) nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizația de șomaj ce i s-ar cuveni potrivit prezentei legi;

d) este disponibilă să înceapă lucrul în perioada imediat următoare dacă s-ar găsi un loc de muncă;

e) este înregistrată la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcționează în condițiile prevăzute de lege;

V. *stagiul de cotizare* — perioada în care s-a plătit contribuția de asigurări pentru șomaj atât de către asigurat, cât și de angajator sau, după caz, numai de către asigurat;

VI. *asigurat* — persoana fizică care realizează venituri, potrivit legii, și este asigurată pentru riscul pierderii locului de muncă, prin plata contribuției de asigurări pentru șomaj;

VII. *indemnizație de șomaj* — o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolvenților instituțiilor de

învățământ și militarilor care au efectuat stagiul militar și care nu s-au putut încadra în muncă;

VIII. *măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă* — acele măsuri care au ca scop sprijinirea persoanelor în căutarea unui loc de muncă și, în mod deosebit, a șomerilor pentru a dobândi statutul de persoană ocupată.

SECȚIUNEA a 2-a

Indicatori statistici privind piața muncii

Art. 6. — (1) La nivel național și teritorial situațiile și evoluțiile de pe piața muncii sunt monitorizate, în principal, cu ajutorul unui sistem de indicatori statistici privind:

- resursele de muncă;
- populația activă;
- populația ocupată;
- șomerii;
- locurile de muncă vacante;
- indemnizația de șomaj;
- populația ieșită din șomaj prin ocupare, precum și prin părăsirea pieței muncii;
- rata șomajului.

(2) Sistemul de indicatori statistici și metodologia de calcul a acestora se stabilesc de Institutul Național de Statistică în colaborare cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 7. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pe baza documentelor primare de înregistrare a șomerilor, a comunicărilor făcute de furnizorii de servicii de ocupare acreditați și de angajatori privind locurile de muncă vacante, calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. d)–h) și alți indicatori specifici pieței muncii.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă elaborează, în funcție de necesități, analize, studii și cercetări statistice speciale privind situația și evoluția șomajului și a ocupării, la nivel național și teritorial, pe domenii de activitate.

Art. 8. — (1) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 7 Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă asigură condițiile materiale, organizatorice și manageriale corespunzătoare, elaborează și administrează sistemul documentelor primare, constituie și exploatează baza proprie de date.

(2) Pentru realizarea unor analize, studii și cercetări statistice speciale de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate angaja și serviciile unor prestatori specializați.

(3) Metodologia de realizare a cercetărilor statistice speciale va fi avizată, potrivit legii, de Institutul Național de Statistică.

Art. 9. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația să facă publici indicatorii statistici privind piața muncii, cu o periodicitate care va fi stabilită o dată cu sistemul de indicatori prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va pune la dispoziție Ministerului Muncii și Solidarității Sociale indicatorii statistici, rezultatele cercetărilor statistice speciale, analizele și studiile statistice.

Art. 10. — (1) Angajatorii au obligația să comunice agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *agenții pentru ocuparea forței de muncă*, în căror rază își au sediul, respectiv domiciliul, toate locurile de muncă vacante, în termen de 5 zile lucrătoare de la vacantarea acestora.

(2) Furnizorii de servicii de ocupare acreditați au obligația de a comunica lunar agențiilor pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază își au sediul date privind numărul șomerilor mediați și încadrați în muncă.

Art. 11. — În vederea elaborării strategiilor și politicilor, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe piața muncii, la nivel național, pe domenii de activitate, ramuri, sectoare economice sau zone, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale inițiază reglementări privind obligativitatea angajatorilor de a comunica informațiile necesare cu privire la forța de muncă.

Art. 12. — În sensul prezentei legi, Institutul Național de Statistică are următoarele atribuții:

a) calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. a)–c);

b) furnizează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă datele privind forța de muncă, rezultate din cercetările statistice proprii;

c) elaborează în colaborare cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sistemul de indicatori statistici ai pieței muncii și metodologia de calcul a acestora;

d) avizează cercetările statistice speciale realizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

SECȚIUNEA a 3-a

Clasificarea ocupațiilor

Art. 13. — *Clasificarea ocupațiilor din România* este sistemul de identificare, ierarhizare, codificare a ocupațiilor din economie, care se elaborează de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale în colaborare cu Institutul Național de Statistică, cu alte ministere și instituții publice interesate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. — (1) Modificarea conținutului Clasificării ocupațiilor din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și cu avizul Institutului Național de Statistică.

(2) Înscrierea de noi ocupații în Clasificarea ocupațiilor din România se aprobă, la solicitarea celor interesați sau în baza unor reglementări speciale, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 15. — Utilizarea Clasificării ocupațiilor din România este obligatorie la completarea documentelor oficiale.

SECȚIUNEA a 4-a

Categoriile de beneficiari

Art. 16. — Beneficiari ai prevederilor prezentei legi sunt persoanele în căutarea unui loc de muncă, aflate în una dintre următoarele situații:

a) au devenit șomeri în sensul prevederilor art. 5 pct. IV lit c);

b) nu au putut ocupa loc de muncă după absolvirea unei instituții de învățământ sau după satisfacerea stagiului militar;

c) ocupă un loc de muncă și, din diferite motive, doresc schimbarea acestuia;

d) au obținut statutul de refugiat sau altă formă de protecție internațională, conform legii;

e) străini care au fost încadrați în muncă sau au realizat venituri în România, conform legii;

f) nu au putut ocupa loc de muncă după repatriere sau după eliberarea din detenție.

Art. 17. — (1) Șomerii prevăzuți la art. 16 lit. a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații:

a) le-a încetat contractul individual de muncă din motive neimputabile lor;

b) le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;

c) le-a încetat mandatul pentru care au fost numiți sau aleși, dacă anterior nu au fost încadrați în muncă sau dacă reluarea activității nu mai este posibilă din cauza încetării definitive a activității angajatorului;

d) militari angajați pe bază de contract cărora li s-a desfășurat contractul înaintea expirării duratei pentru care a fost încheiat;

e) le-a încetat raportul de muncă în calitate de membru cooperativ, din motive neimputabile lor;

f) au încheiat contract de asigurare pentru șomaj și nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizația de șomaj ce li s-ar fi cuvenit potrivit legii;

g) au încetat activitatea ca urmare a pensionării pentru invaliditate și care, în cazul recuperării capacității de muncă, nu mai pot fi reîncadrate în muncă din cauza încetării definitive a activității angajatorului sau din lipsa unui post vacant de natura celui ocupat anterior;

h) la încetarea concediului plătit pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în condițiile legii, nu a mai fost posibilă reluarea activității din cauza încetării definitive a activității angajatorului;

i) nu s-au putut reîncadra în muncă după efectuarea stagiului militar din cauza încetării definitive a activității angajatorului;

j) reintegrarea în muncă, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, nu mai este posibilă la unitățile la care au fost încadrate în muncă anterior, din cauza încetării definitive a activității, sau la unitățile care au preluat patrimoniul acestora;

k) le-a încetat activitatea desfășurată exclusiv pe baza convenției civile.

(2) Sunt asimilate șomerilor persoanele aflate în situațiile prevăzute la art. 16 lit. b), dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt absolvenți ai instituțiilor de învățământ, în vârstă de minimum 18 ani, care într-o perioadă de 60 de zile de

la absolvire nu au reușit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

b) sunt absolvenți ai școlilor speciale pentru persoane cu handicap sau sunt absolvenți ai instituțiilor de învățământ, în vârstă de 16 ani, care, în cazuri justificate, sunt lipsite de susținători legali sau ai căror susținători legali dovedesc că sunt în imposibilitatea de a presta obligația legală de întreținere datorată minorilor;

c) sunt persoane care, înainte de efectuarea stagiului militar, nu au fost încadrate în muncă și care într-o perioadă de 30 de zile de la data lăsării la vatră nu s-au putut încadra în muncă.

CAPITOLUL III

Sistemul asigurărilor pentru șomaj

SECȚIUNEA 1

Categoriile de asigurați

Art. 18. — (1) În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate, în condițiile prezentei legi, persoanele fizice, denumite în continuare *asigurați*.

(2) Asigurații pot fi:

a) cetățeni români care sunt încadrați în muncă sau realizează venituri în România, în condițiile legii;

b) cetățeni români care lucrează în străinătate, în condițiile legii;

c) străini care, pe perioada în care au domiciliul sau reședința în România, sunt încadrați în muncă sau realizează venituri, în condițiile legii.

(3) Asigurații au obligația să plătească contribuțiile de asigurări pentru șomaj și au dreptul să beneficieze de indemnizație de șomaj, conform prezentei legi.

Art. 19. — În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau persoanele care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenție civilă de prestări de servicii și care realizează un venit brut pe an calendaristic echivalent cu 9 salarii de bază minime brute pe țară;

b) funcționarii publici și alte persoane care desfășoară activități pe baza actului de numire;

c) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;

d) militarii angajați pe bază de contract;

e) persoanele care au raport de muncă în calitate de membru cooperant;

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)–e).

Art. 20. — Se pot asigura în sistemul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi, următoarele persoane:

a) asociat unic, asociați;

b) administratori care au încheiat contracte potrivit legii;

c) persoane autorizate să desfășoare activități independente;

d) membri ai asociației familiale;

e) cetățeni români care lucrează în străinătate, conform legii;

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)–e).

Art. 21. — Angajatorii la care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art. 19 sunt obligați să depună, în termen de 20 de zile calendaristice de la expirarea lunii pentru care se datorează contribuțiile, la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază își au sediul sau domiciliul, declarația lunară privind obligațiile de plată către bugetul asigurărilor pentru șomaj și dovada efectuării acestei plăți.

Art. 22. — (1) Persoanele prevăzute la art. 20 care au cel puțin vârsta de 18 ani pot încheia contract de asigurare pentru șomaj cu agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază își au domiciliul sau, după caz, reședința.

(2) Venitul lunar pentru care se asigură persoanele prevăzute la art. 20 nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară.

SECȚIUNEA a 2-a

Bugetul asigurărilor pentru șomaj

Art. 23. — (1) Bugetul asigurărilor pentru șomaj cuprinde veniturile și cheltuielile sistemului asigurărilor pentru șomaj.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale fundamentează anual, pe baza propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(3) Bugetul asigurărilor pentru șomaj se aprobă prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 24. — (1) Veniturile bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie din:

a) contribuțiile angajatorilor și ale persoanelor juridice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 19 lit. b)–e), asimilate angajatorului, potrivit prezentei legi;

b) contribuțiile individuale ale persoanelor prevăzute la art. 19;

c) contribuțiile datorate de persoanele care încheie contract de asigurare pentru șomaj;

d) venituri din alte surse, inclusiv din finanțare externă.

(2) În cazul în care sursele prevăzute la alin. (1) nu acoperă finanțarea cheltuielilor, deficitul bugetar va fi acoperit prin subvenții de la bugetul de stat.

Art. 25. — (1) Constituirea resurselor și efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se realizează prin trezoreria statului.

(2) Disponibilitățile bănești înregistrate la finele anului de bugetul asigurărilor pentru șomaj se raportează și se utilizează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. 26. — (1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 5%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 19.

(2) Angajatorii care încheie cu persoane fizice convenții civile de prestări de servicii pentru desfășurarea unor activități nu au obligația de a contribui la bugetul asigurărilor pentru șomaj în raport cu drepturile bănești plătite acestora din fondul de salarii, dacă acestea au încheiat și un contract individual de muncă.

Art. 27. — Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 1%, aplicată asupra salariului de bază lunar brut, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. a)–d) sau, după caz, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.

Art. 28. — Persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj, prevăzute la art. 20, au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 6%, aplicată asupra venitului lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj.

Art. 29. — În funcție de necesarul de resurse pentru acoperirea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj, nivelul cotelor contribuțiilor prevăzute la art. 26–28 se poate modifica prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 30. — Veniturile din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie, în principal, din dobânzi, majorări pentru neplata la termen a contribuțiilor, restituiri ale creditelor acordate în baza legii, taxe încasate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă din activitatea de formare profesională și cele pentru acreditarea furnizorilor de servicii de ocupare, penalități, amenzi și orice alte sume încasate potrivit legii la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 31. — (1) Termenul de plată a contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj este, după caz, de cel mult 5 zile de la:

a) data stabilită pentru plata drepturilor salariale sau a drepturilor membrilor cooperatori pe luna în curs, în cazul angajatorilor care efectuează plata acestor drepturi o singură dată pe lună;

b) data stabilită pentru plata chenzinei a doua, în cazul angajatorilor care efectuează plata drepturilor chenzinal;

c) data stabilită prin contractul de asigurare pentru șomaj.

(2) Pentru neplata contribuțiilor datorate la termenele prevăzute la alin. (1) se aplică majorări de întârziere potrivit reglementărilor legale privind executarea creanțelor bugetare.

Art. 32. — (1) În cazul neachitării contribuțiilor pentru constituirea bugetului asigurărilor pentru șomaj, a majorărilor de întârziere și a penalităților, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prevăzute de lege.

(2) Recuperarea debitelor din contribuții și majorări se poate face și prin compensarea cu active imobile din patrimoniul debitorilor, evaluate de instituții autorizate în condițiile legii, cu condiția ca acestea să fie necesare funcționării Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și să fie prevăzute în programul de investiții.

Art. 33. — (1) Din sursele financiare constituite în cadrul bugetului asigurărilor pentru șomaj se acoperă, în principal, următoarele cheltuieli privind:

a) plata indemnizațiilor de șomaj;

b) plata contribuțiilor pentru asigurări sociale de stat și a contribuțiilor pentru asigurări sociale de sănătate pentru beneficiarii indemnizațiilor de șomaj, stabilite potrivit legii;

c) plățile compensatorii acordate potrivit legii;

d) taxe, comisioane și alte cheltuieli ocazionate de efectuarea plăților prevăzute la lit. a)–c);

e) finanțarea măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă și a măsurilor pentru prevenirea șomajului;

f) finanțarea serviciilor de formare profesională pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă, prevăzute la art. 16 lit. a), b), d) și f);

g) finanțarea studiilor, rapoartelor și analizelor privind piața muncii, comandate instituțiilor de specialitate de către Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă și de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

h) organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, inclusiv realizarea de obiective de investiții, dotări și alte cheltuieli de natura cheltuielilor de capital, în limitele prevăzute de lege;

i) participarea la activitatea unor organizații internaționale, inclusiv plata cotizațiilor pentru afilierea la acestea;

j) aplicarea măsurilor în vederea recuperării debitelor;

k) cofinanțarea unor proiecte privind modernizarea serviciilor de ocupare și formare profesională pe baza unor acorduri internaționale;

l) cofinanțarea unor programe privind stimularea ocupării forței de muncă;

m) rambursarea împrumuturilor contractate în condițiile legii, precum și plata de dobânzi și comisioane aferente acestora;

n) alte cheltuieli prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Nivelul cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se fundamentează de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în funcție de indicatorii sociali stabiliți pe baza analizelor, studiilor și prognozelor privind evoluțiile de pe piața muncii.

SECȚIUNEA a 3-a

Indemnizația de șomaj

Art. 34. — (1) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizația de șomaj;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;

d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după

caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

(2) Constituie stagiul de cotizare și perioadele în care angajatorul nu a plătit contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj și se află în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, închidere operațională, dizolvare, lichidare sau nu și-a achitat contribuțiile datorită unor situații de forță majoră.

(3) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (2) beneficiază de indemnizații de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul;

b) nu realizează venituri sau realizează din activități autorizate potrivit legii venituri mai mici decât indemnizația de șomaj;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii.

Art. 35. — Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g)—j) stagiul de cotizare de minimum 12 luni este realizat, după caz, astfel:

a) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei pensionării de invaliditate cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității, dacă perioada de invaliditate nu depășește 12 luni și dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru șomaj în termen de 60 de zile de la data încetării motivului pentru care au fost pensionate;

b) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei acordării concediului pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității, dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru șomaj în termen de 60 de zile de la data încetării concediului;

c) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare datei încorporării cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității, dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru șomaj în termen de 60 de zile de la data încheierii stagiului militar;

d) prin cumularea perioadei de asigurare premergătoare încetării activității cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității dispusă prin hotărâre judecătorească, dacă perioada de suspendare a activității nu depășește 12 luni și dacă s-au încadrat în muncă sau au încheiat contract de asigurare pentru șomaj în termen de 60 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Art. 36. — (1) Vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea drepturilor de șomaj prevăzute de Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu stagiul de cotizare.

(2) Dovada vechimii în muncă, prevăzută la alin. (1), se face cu carnetul de muncă sau cu alte acte prevăzute de lege.

(3) Certificarea stagiului de cotizare realizat anterior intrării în vigoare a prezentei legi se face de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

Art. 37. — (1) Constituie stagiul de cotizare perioadele în care angajații sau, după caz, și angajatorii au plătit contribuții de asigurări pentru șomaj în sistemul asigurărilor pentru șomaj în România, precum și în alte țări, în condițiile stabilite prin acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Drepturile convenite în sistemul asigurărilor pentru șomaj din România se pot transfera în țările în care asigurații își stabilesc domiciliul sau reședința, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte.

(3) Indemnizațiile de șomaj aferente drepturilor prevăzute la alin. (2) pot fi transferate în alte țări, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte, în moneda țărilor respective sau într-o altă monedă asupra căreia s-a convenit.

Art. 38. — (1) Indemnizația de șomaj se acordă persoanelor prevăzute la art. 17, la cerere, după caz, de la data:

- a) încetării contractului individual de muncă;
- b) încetării raporturilor de serviciu;
- c) încetării mandatului pentru care au fost numite sau alese;
- d) desfacerii contractului militarilor angajați pe bază de contract;
- e) încetării calității de membru cooperativ;
- f) încetării contractului de asigurare pentru șomaj;
- g) încetării motivului pentru care au fost pensionate;
- h) încetării concediului pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani;
- i) încheierii efectuării stagiului militar;
- j) rămânerii definitive a hotărârii judecătorești;
- k) încetării activității desfășurate exclusiv pe baza convenției civile;
- l) expirării perioadei de 60 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. a);
- m) absolvirii, pentru cazurile prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b);
- n) expirării perioadei de 30 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. c).

(2) Indemnizația de șomaj se acordă de la data prevăzută la alin. (1), dacă cererea este înregistrată la agenția pentru ocuparea forței de muncă, în termen de 30 de zile de la această dată.

(3) Dacă cererea este înregistrată după expirarea termenului de 30 de zile, dar nu mai târziu de 12 luni de la data prevăzută la alin. (1), indemnizația de șomaj se acordă începând cu data înregistrării cererii.

(4) Termenul de maximum 12 luni prevăzut la alin. (3) este termen de decădere din drepturi.

Art. 39. — (1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (1) pe perioade stabilite diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

a) 6 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de până la 5 ani, dar nu mai puțin de 1 an;

b) 9 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare cuprins între 5 și 10 ani;

c) 12 luni, pentru persoanele cu un stagiu de cotizare mai mare de 10 ani.

(2) Cuantumul indemnizației de șomaj prevăzute la alin. (1) este o sumă fixă, neimpozabilă, lunară, reprezentând 75% din salariul de bază minim brut pe țară, în vigoare la data stabilirii acestuia.

Art. 40. — (1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) pe o perioadă de 6 luni și este o sumă fixă, neimpozabilă, lunară, al cărei quantum reprezintă 50% din salariul de bază minim brut pe țară, în vigoare la data stabilirii acesteia.

(2) Indemnizația de șomaj prevăzută la alin. (1) se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) lit. a) și b), o singură dată, pentru fiecare formă de învățământ absolvită.

Art. 41. — (1) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj au următoarele obligații:

a) să se prezinte lunar, pe baza programării sau ori de câte ori sunt solicitate, la agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, pentru a primi sprijin în vederea încadrării în muncă;

b) să comunice în termen de 3 zile agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate orice modificare a condițiilor care au condus la acordarea drepturilor;

c) să participe la serviciile pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate;

d) să caute activ un loc de muncă.

(2) Angajatorii care au încadrat în muncă, conform legii, persoane din rândul beneficiarilor de indemnizații de șomaj au obligația de a anunța în termen de 3 zile agențiile pentru ocuparea forței de muncă la care aceștia au fost înregistrați.

(3) Obligația prevăzută la alin. (2) revine și caselor teritoriale de pensii care au stabilit și au pus în plată pensiile cuvenite beneficiarilor de indemnizație de șomaj.

Art. 42. — (1) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, sau refuză participarea la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(2) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj absolvenții care, la data solicitării dreptului, urmează o formă de învățământ.

Art. 43. — (1) Indemnizația de șomaj se plătește lunar în cuantumul prevăzut la art. 39 alin. (2), respectiv la art. 40 alin. (1).

(2) Pentru fracțiuni de lună indemnizația de șomaj se calculează proporțional cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă.

Art. 44. — Încetarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

a) la data încadrării în muncă, conform legii, pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

b) la data când realizează din activități autorizate potrivit legii venituri lunare mai mari decât indemnizația de șomaj;

c) la 90 de zile de la data emiterii autorizației de funcționare pentru a desfășura activități independente sau a certificatului de înmatriculare, conform legii, dacă realizează venituri lunare mai mari decât indemnizația de șomaj;

d) la data refuzului nejustificat de a se încadra conform pregătirii sau nivelului studiilor într-un loc de muncă situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu;

e) la data refuzului nejustificat de a participa la serviciilor pentru stimularea ocupării și de formare profesională sau la data întreruperii acestora din motive imputabile persoanei;

f) dacă perioada de pensionare pentru invaliditate depășește 12 luni;

g) la data îndeplinirii condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, de la data solicitării pensiei anticipate sau la data când pensia de invaliditate devine nerevizuibilă;

h) la data plecării în străinătate a beneficiarului pentru o perioadă mai mare de 3 luni;

i) la data începerii executării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

j) în cazul decesului beneficiarului;

k) la expirarea termenelor prevăzute la art. 45 alin. (2) și (3);

l) la expirarea termenelor prevăzute la art. 39 alin. (1), respectiv la art. 40 alin. (1);

m) la data admiterii într-o formă de învățământ.

Art. 45. — (1) Suspendarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

a) la data la care nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. a);

b) pe perioada îndeplinirii obligațiilor militare;

c) la data încadrării în muncă, conform legii, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată mai mică de 12 luni;

d) la data plecării din țară pe o perioadă mai mică de 3 luni, la cererea persoanei;

e) pe perioada în care este arestat preventiv sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate de până la 12 luni;

f) la data pensionării pentru invaliditate;

g) pe perioada acordării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, a indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani în cazul copilului cu handicap;

h) pe perioada incapacității temporare de muncă mai mare de 3 zile datorită accidentelor survenite în perioada cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, a altor forme de pregătire profesională, în timpul și din cauza practicii profesionale;

i) pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii.

(2) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. a), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 60 de zile calendaristice de la data suspendării.

(3) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. b)—i), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării situației care a condus la suspendare.

(4) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) face parte din perioada de acordare a indemnizației de șomaj.

Art. 46. — Drepturile bănești prevăzute la art. 43 fac obiectul executării silite pentru debite provenite din plata necuvenită a acestora, precum și pentru cazurile prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale speciale.

Art. 47. — (1) Sumele plătite fără temei legal, cu titlu de indemnizație de șomaj, precum și debitele create în condițiile prezentei legi se recuperează de la persoanele care le-au primit în mod necuvenit, pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, care constituie titluri executorii.

(2) Sumele încasate necuvenit cu titlu de indemnizație de șomaj se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripție legal.

(3) Sumele rămase nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se mai urmăresc.

Art. 48. — (1) Beneficiarii de indemnizație de șomaj sunt asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru asigurații acestor sisteme.

(2) Contribuția pentru asigurările sociale de stat și contribuția pentru asigurările sociale de sănătate se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj și se virează caselor de asigurări respective de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(3) Drepturile de asigurări sociale de stat ale persoanelor beneficiare de indemnizație de șomaj se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.

CAPITOLUL IV

Măsuri pentru prevenirea șomajului

Art. 49. — În cazul unor restructurări ale activității care pot conduce la modificări substanțiale ale numărului și structurii profesionale a personalului, angajatorii au obligația să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă în vederea adoptării unor măsuri pentru combaterea șomajului și prevenirea efectelor sociale nefavorabile ale acestor restructurări.

Art. 50. — (1) În situațiile prevăzute la art. 49 angajatorii sunt obligați să acorde preaviz, conform prevederilor Codului muncii sau ale contractului colectiv de muncă, angajaților care urmează să fie disponibilizați.

(2) În perioada preavizului prevăzut la alin. (1) angajații vor participa la serviciile de preconcediere realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de servicii de ocupare din sectorului public sau privat, acreditați, selectați de către acestea, în condițiile legii.

(3) În vederea realizării serviciilor de preconcediere angajatorii prevăzuți la art. 49 sunt obligați să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă cu 30 de zile înaintea acordării preavizelor prevăzute de lege.

Art. 51. — În sensul prezentei legi, constituie *servicii de preconcediere*, în principal, următoarele activități:

a) informarea privind prevederile legale referitoare la protecția șomerilor și acordarea serviciilor de ocupare și de formare profesională;

b) plasarea pe locurile de muncă vacante existente pe plan local și instruirea în modalități de căutare a unui loc de muncă;

c) reorientarea profesională în cadrul unității sau prin cursuri de formare de scurtă durată;

d) sondarea opiniei salariaților și consilierea acestora cu privire la măsurile de combatere a șomajului.

Art. 52. — (1) De serviciile de preconcediere prevăzute la art. 51 pot beneficia, la cerere, și alte persoane amenințate de riscul de a deveni șomeri.

(2) Procedurile privind accesul la măsurile pentru prevenirea șomajului, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL V

Măsuri pentru stimularea ocupării forței de muncă

SECȚIUNEA 1

Servicii specializate

Art. 53. — Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă vizează:

a) creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;

b) stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor și crearea de noi locuri de muncă.

Art. 54. — Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă se adresează atât persoanelor în căutarea unui loc de muncă, cât și angajatorilor și sunt realizate prin servicii specializate, furnizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de servicii din sectorul public sau privat.

Art. 55. — (1) Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă pot să presteze, pe bază de contracte încheiate cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, servicii finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, numai dacă sunt acreditați.

(2) Acreditarea furnizorilor de servicii prevăzuți la alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) În vederea acreditării, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă percepe o taxă al cărei cuantum este stabilit anual de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la propunerea acesteia, pentru fiecare tip de serviciu prestat.

(4) Sumele rezultate din încasarea taxelor de acreditare constituie venit la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 56. — Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării, care finanțează aceste activități din alte fonduri decât bugetul asigurărilor pentru șomaj, se acreditează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă

Art. 57. — Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează, în principal, prin:

- informarea și consilierea profesională;
- medierea muncii;
- formarea profesională;
- consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri;
- completarea veniturilor salariale ale angajaților;
- stimularea mobilității forței de muncă.

1. Informarea și consilierea profesională

Art. 58. — (1) *Informarea și consilierea profesională* constituie un ansamblu de servicii acordate în mod gratuit persoanelor în căutarea unui loc de muncă, care au ca scop:

- furnizarea de informații privind piața muncii și evoluția ocupațiilor;
- evaluarea și autoevaluarea personalității în vederea orientării profesionale;
- dezvoltarea abilității și încrederii în sine a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, în vederea luării de către acestea a deciziei privind propria carieră;
- instruirea în metode și tehnici de căutare a unui loc de muncă.

(2) Informarea și consilierea profesională se realizează de centre specializate, organizate în cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, precum și de alte centre și furnizori de servicii din sectorul public sau privat, acreditați, care încheie cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă contracte, în condițiile legii.

(3) Informarea privind piața muncii, stabilirea traseului profesional, evaluarea și autoevaluarea se realizează prin autoinformare, prin acordarea de servicii de consiliere individuală sau de grup oferite, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă sau în cadrul job-cluburilor organizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Consilierea profesională și instruirea în metode și tehnici de căutare a unui loc de muncă și de prezentare la interviuri în vederea ocupării se realizează de către consilieri de orientare a carierei, în cadrul centrelor de informare și consiliere privind cariera sau, la cerere, în cadrul altor forme organizate de instruire.

2. Medierea muncii

Art. 59. — (1) *Medierea muncii* este activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorilor cu persoanele în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii de raporturi de muncă sau de serviciu.

(2) Agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a identifica locurile de muncă vacante la angajatori și a le face cunoscute persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Serviciile de mediere pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă se acordă gratuit de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă și constau în:

a) informații privind locurile de muncă vacante și condițiile de ocupare a acestora prin publicarea, afișarea, organizarea de burse ale locurilor de muncă;

b) mediere electronică având ca scop punerea automată în corespondență a cererilor și ofertelor de locuri de muncă prin intermediul tehnicii de calcul;

c) preselecția candidaților corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile, experiența și cu interesele acestora.

Art. 60. — (1) În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a întocmi, pentru fiecare persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere.

(2) Procedura de elaborare, conținutul și monitorizarea planului individual de mediere vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 61. — (1) Pentru șomerii care beneficiază de indemnizații de șomaj, în condițiile prevăzute de prezenta lege, participarea la serviciile de mediere, la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrați, este obligatorie.

(2) Șomerii care nu beneficiază de indemnizații de șomaj trebuie să depună o cerere la agențiile pentru ocuparea forței de muncă pentru a fi luați în evidență în vederea medierii și, în cazul neîncadrării în muncă, să reînnoiască cererea la 6 luni.

(3) De servicii de mediere gratuite beneficiază, la cerere, și persoanele prevăzute la art. 16 lit. c), d) și f).

Art. 62. — Medierea muncii se poate realiza și contract de către furnizori de servicii specializate, din sectorul public sau privat, acreditați de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

3. Formarea profesională

Art. 63. — (1) Persoanele în căutarea unui loc de muncă pot participa la programe de formare profesională care să le asigure creșterea și diversificarea competențelor profesionale în scopul asigurării mobilității și reintegrării pe piața muncii.

(2) Programele de formare profesională asigură, conform legii, inițierea, calificarea, recalificarea, perfecționarea și specializarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se face ținându-se seama de cerințele de moment și de perspectivă ale pieței muncii și în concordanță cu opțiunile și aptitudinile individuale ale persoanelor respective.

(4) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă sunt: cursuri, stagii de practică și specializare, precum și alte forme, în condițiile legii.

Art. 64. — (1) Accesul la programele de formare profesională se face în urma activității de informare și consiliere profesională sau de mediere.

(2) Programele de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se organizează în mod distinct pe niveluri de pregătire și specializări, precum și pe categorii și grupuri de persoane.

Art. 65. — (1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară pe baza planului național de formare profesională elaborat anual de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Planul național de formare profesională se aprobă de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

(3) Finanțarea activității de formare profesională se face din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în baza indicatorilor stabiliți prin planul național de formare profesională aprobat.

Art. 66. — (1) Serviciile de formare profesională se asigură gratuit pentru persoanele prevăzute la art. 16 lit. a), b), d) și f).

(2) Prin *servicii de formare profesională* se înțelege totalitatea drepturilor de care beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) pe durata participării la o formă de pregătire profesională.

(3) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sunt obligate să participe la programele de formare profesională oferite și organizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot beneficia de servicii de formare profesională gratuite o singură dată pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

Art. 67. — (1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă este coordonată la nivel național de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de agențiile pentru ocuparea forței de muncă prin centrele de formare profesională din subordinea acestora, precum și de alți furnizori de servicii de formare profesională, din sectorul public sau privat, autorizați în condițiile legii.

Art. 68. — (1) Cursurile de calificare, recalificare, perfecționare și specializare se organizează pentru ocupații, meserii și profesii definite și cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și furnizorii de servicii de formare profesională autorizați pot organiza cursuri de calificare, recalificare, perfecționare și specializare și pentru ocupații sau meserii neincluse încă în Clasificarea ocupațiilor din România, numai după ce au obținut avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 69. — (1) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară având la bază standardele ocupaționale recunoscute la nivel național, aprobate potrivit legii.

(2) Dacă pentru anumite ocupații sau meserii nu există standarde ocupaționale, recunoscute la nivel național, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate solicita unor unități specializate proiecte de standarde ocupaționale, care vor fi aprobate potrivit legii.

Art. 70. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită controlul asupra realizării planului național de formare profesională.

4. Consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri

Art. 71. — (1) Consultanța și asistența pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri se acordă, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă, sub formă de servicii juridice, de marketing, financiare, metode și tehnici eficiente de management și alte servicii de consultanță.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau, după caz, de firme private, organizații profesionale, fundații și asociații specializate în aceste domenii, cu care agențiile încheie contracte în condițiile legii.

(3) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă gratuit, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care persoanele beneficiază de indemnizații de șomaj în condițiile prezentei legi.

5. Completarea veniturilor salariale ale angajaților

Art. 72. — Persoanele care primesc indemnizația de șomaj în perioada prevăzută de lege și care se angajează, potrivit legii, pentru program normal de lucru beneficiază, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care erau îndreptățite să primească indemnizație de șomaj, de o sumă lunară, neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cuantum de 30% din indemnizația de șomaj primită în luna anterioară încadrării.

Art. 73. — (1) Persoanele prevăzute la art. 72 beneficiază de această sumă și în situația în care, în perioada pentru care au dreptul la indemnizația de șomaj, le încheiează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator și se încadrează la un alt angajator.

(2) Suma plătită din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cuantumul stabilit la art. 72, se acordă pentru situația prevăzută la alin. (1) până la sfârșitul perioadei pentru care persoana era îndreptățită să primească indemnizația de șomaj.

6. Stimularea mobilității forței de muncă

Art. 74. — Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează, potrivit

legii, într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își au domiciliul stabil, beneficiază de o primă de încadrare neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu nivelul a două salarii minime brute pe țară în vigoare la data acordării.

Art. 75. — Persoanele care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj se încadrează, potrivit legii, într-o altă localitate și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul primesc o primă de instalare, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu nivelul a 7 salarii minime brute pe țară în vigoare la data instalării.

Art. 76. — (1) Încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu din inițiativa sau din motive imputabile angajatului, într-o perioadă mai mică de 12 luni de la data încadrării în muncă, atrage obligația restituirii integrale de către angajat a sumelor acordate drept prime prevăzute la art. 74 și 75.

(2) În situația nerespectării prevederilor alin. (1) recuperarea sumelor prevăzute la art. 74 și 75 se va face pe baza deciziilor de imputare emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, care constituie titluri executorii.

SECȚIUNEA a 3-a

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor

Art. 77. — Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor se realizează prin:

- a) subvenționarea locurilor de muncă;
- b) acordarea de credite în condiții avantajoase în vederea creării de noi locuri de muncă;
- c) acordarea unor facilități.

1. Subvenționarea locurilor de muncă

Art. 78. — (1) Din bugetul asigurărilor pentru șomaj și din alte surse alocate conform prevederilor legale se pot subvenționa cheltuielile cu forța de muncă efectuate în cadrul realizării unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forței de muncă din rândul șomerilor, pentru executarea de lucrări și activități de interes pentru comunitățile locale.

(2) Pot fi subvenționate din sursele prevăzute la alin. (1), în principal, următoarele categorii de servicii:

a) servicii publice de refacere și întreținere a infrastructurii, de ecologizare și de realizare a unor lucrări edilitare, organizate de autoritățile publice locale, de firme private sau organizații neguvernamentale, cu avizul administrației publice locale;

b) servicii sociale care cuprind activități de îngrijire la domiciliu a copiilor, bolnavilor, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, organizate de autoritățile publice locale, organizații neguvernamentale și alte organisme, în condițiile legii.

Art. 79. — (1) Subvențiile prevăzute la art. 78 alin. (1) se acordă angajatorilor pe o perioadă de cel mult 12 luni, la solicitarea autorităților publice locale, pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă, din rândul șomerilor, pentru servicii de natura celor prevăzute la art. 78 alin. (2).

(2) Cuantumul subvenției acordate este de 70% din salariul de bază minim brut pe țară pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă, din rândul șomerilor.

Art. 80. — (1) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți ai unor instituții de învățământ primesc, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare absolvent, o sumă lunară reprezentând un salariu minim brut pe țară în vigoare.

(2) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți din rândul persoanelor cu handicap primesc, pe o perioadă de 18 luni, pentru fiecare absolvent, o sumă lunară reprezentând 1,5 salarii minime brute pe țară în vigoare.

Art. 81. — Măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

Art. 82. — În sensul prezentei legi, prin *absolvent al unei instituții de învățământ* se înțelege persoana care a obținut o diplomă sau un certificat de studii, în condițiile legii, în una dintre instituțiile de învățământ gimnazial, profesional, special, liceal, postliceal sau superior, de stat ori particular, autorizat sau acreditat în condițiile legii.

Art. 83. — (1) Angajatorii care încadrează absolvenți în condițiile art. 80 sunt obligați să mențină raporturile de muncă sau de serviciu ale acestora cel puțin 3 ani de la data încheierii.

(2) Angajatorii care încetează din inițiativa lor raporturile de muncă sau de serviciu ale absolvenților, anterior termenului de 3 ani prevăzut la alin. (1), sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare absolvent, plus dobânda aferentă, calculată la nivelul celei acordate de trezoreria statului pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situația în care încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu are loc din inițiativa sau din motive imputabile angajatului.

(4) Absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80, o singură dată pentru fiecare formă de învățământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

Art. 84. — (1) În perioada celor 3 ani, prevăzută la art. 83 alin. (1), absolvenții pot urma o formă de pregătire profesională, organizată de către angajator, în condițiile legii.

(2) Cheltuielile necesare pentru pregătirea profesională prevăzută la alin. (1) vor fi suportate, la cererea angajatorilor, din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 85. — (1) Angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri în vârstă de peste 45 de ani sau șomeri întreținători unici de familie primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu minim brut pe țară în vigoare, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

(2) De aceleași facilități beneficiază și angajatorii care au sub 100 de angajați și încadrează în muncă pe durată nedeterminată persoane cu handicap, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani.

(3) Angajatorii care încetează din inițiativa lor raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), anterior termenului de 2 ani, sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare persoană și dobânzile aferente, calculate la nivelul celor acordate de trezoreria statului pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situația în care încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu are loc din inițiativa sau din motive imputabile angajatului.

2. Acordarea de credite în condiții avantajoase

Art. 86. — (1) Pentru crearea de noi locuri de muncă prin înființarea și dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale, precum și activități independente desfășurate de persoane fizice autorizate se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, credite în condiții avantajoase.

(2) Creditele se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi înființate, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pentru investiții, inclusiv perioada de grație de maximum 6 luni și, respectiv, 1 an pentru asigurarea producției, cu o dobândă de 50% din taxa oficială a scontului stabilită de Banca Națională a României.

(3) Beneficiarii de credite acordate în condițiile prevăzute la alin. (2) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă cel mult 250 de angajați și/sau membri co-operatori cu raporturi de muncă sau de serviciu;

b) activitatea de bază să se realizeze în producție, servicii sau în turism;

c) pe cel puțin 50% din locurile de muncă nou-create să fie încadrat personal provenind din rândul șomerilor înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă;

d) personalul încadrat în condițiile prevăzute la lit. c) să fie menținut în activitate cel puțin 3 ani;

e) locurile de muncă avute în vedere la acordarea de credite în condițiile alin. (2) să nu fie locurile de muncă vacante, rezultate în urma disponibilizărilor de personal în ultimele 12 luni premergătoare încheierii contractului de creditare.

(4) Șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale, precum și ca persoane fizice autorizate au prioritate la obținerea creditelor, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 87. — Suma totală care poate fi utilizată pentru acordarea de credite și quantumul maxim al creditului ce poate fi acordat se vor stabili prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 88. — (1) În cazul în care persoanele angajate din rândul șomerilor sunt disponibilizate anterior împlinirii celor 3 ani de la încadrare, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data disponibilizării, să încadreze șomeri pe locurile de muncă devenite vacante.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine angajatorilor și în situația în care persoanele angajate pe noile locuri de muncă create nu provin din rândul șomerilor.

(3) Pe perioada derulării contractului de creditare angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului.

Art. 89. — (1) În cazul nerespectării condiției prevăzute la art. 86 alin. (3) lit. c), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat.

(2) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 88 alin. (1) și (2), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat, proporțional cu numărul de luni neocupate.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 88 alin. (3), contractul de creditare se reziliază, iar agentul economic va suporta o penalitate egală cu creditul acordat plus dobânda aferentă, fără a mai avea posibilitatea să beneficieze de credite în condițiile prezentei legi timp de 3 ani.

Art. 90. — Angajatorul poate solicita un nou credit dacă a achitat integral creditul anterior, inclusiv dobânzile aferente.

Art. 91. — (1) Administrarea sumelor alocate din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru acordarea de credite în condiții avantajoase se face de bănci sau de agenții autorizate potrivit legii, cu care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă încheie contracte în condițiile prevăzute de lege.

(2) Banca sau agenția de credite care administrează fonduri pentru acordarea de credite poartă răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 92. — Condițiile de acordare și rambursare a creditelor, modul de stabilire a garanțiilor, organizarea și desfășurarea licitațiilor pentru desemnarea băncilor și agențiilor autorizate să acorde credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj se vor stabili prin norme metodologice comune ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Băncii Naționale a României.

3. Facilități acordate angajatorilor

Art. 93. — (1) Angajatorii care încadrează în muncă persoane din rândul șomerilor, pe care le mențin în activitate pe o perioadă de cel puțin 6 luni de la data angajării, beneficiază de reducerea sumei reprezentând contribuția de 5% datorată bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(2) Reducerea contribuției se acordă începând din anul fiscal următor, pentru o perioadă de 6 luni, și constă în diminuarea sumei datorate lunar cu 0,5% pentru fiecare procent din ponderea personalului nou-angajat în condițiile prevăzute la alin. (1) din numărul mediu scriptic de personal încadrat cu contract individual de muncă din anul respectiv.

Art. 94. — Angajatorii care primesc credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile art. 86 alin. (1), beneficiază de reducere la plata contribuției, potrivit art. 93

alin. (2), numai pentru șomerii încadrați peste nivelul de 50% din locurile de muncă nou-create prevăzute la art. 86 alin. (3) lit. c).

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi finale

Art. 95. — Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 96. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă întocmește la sfârșitul fiecărui an bilanțuri de ocupare, prin care se evidențiază efectele măsurilor de stimulare a ocupării, realizate în perioada respectivă.

(2) Conținutul-cadru al bilanțurilor de ocupare se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) Bilanțurile de ocupare, pe județe și la nivel național, se publică în primul semestru al anului următor în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

CAPITOLUL VI

Instituții și responsabilități în aplicarea prezentei legi

SECȚIUNEA 1

Instituții și organizații implicate în realizarea prevederilor prezentei legi

Art. 97. — Pentru realizarea obiectivelor și măsurilor prevăzute de prezenta lege Guvernul aprobă strategii, planuri și programe naționale, în profil de ramură și teritorial.

Art. 98. — Instituțiile implicate în realizarea prevederilor prezentei legi sunt:

- a) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
- b) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- c) ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- d) organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național;
- e) prefecturile și autoritățile administrației publice locale;
- f) Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă.

Art. 99. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale are în domeniul ocupării forței de muncă următoarele atribuții:

- a) urmărește tendințele de pe piața muncii și elaborează strategii, prognoze și programe naționale privind ocuparea forței de muncă, formarea profesională a șomerilor și egalitatea de șanse pe piața muncii;
- b) elaborează și avizează proiectele de acte normative în domeniul ocupării, formării profesionale, promovării egalității de șanse pe piața muncii;
- c) elaborează proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj;
- d) delegă anual atribuțiile de ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform legii;

e) urmărește, pe baza rapoartelor trimestriale și anuale, execuția bugetului asigurărilor pentru șomaj și exercită controlul asupra realizării politicilor, strategiilor, planurilor și programelor privind forța de muncă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) împreună cu alte ministere și organe de specialitate realizează și actualizează Clasificarea ocupațiilor din România, ținând seama de schimbările în structura economică și socială a țării și de cerințele alinierii la standardele internaționale în domeniu;

g) promovează programe, propune acorduri și implementează proiecte de colaborare internațională în domeniile ocupării, formării profesionale și egalității de șanse pe piața muncii;

h) stabilește anual indicatorii de performanță și nivelul acestora, în baza cărora se elaborează programul anual de activitate al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 100. — (1) Realizarea politicilor, strategiilor, planurilor și programelor privind ocuparea forței de muncă și formarea profesională a șomerilor se înfăptuiește, în principal, prin intermediul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru realizarea serviciilor de ocupare și formare profesională Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va respecta:

- a) accesul nediscriminatoriu la serviciile prestate în domeniul ocupării și formării profesionale;
- b) neutralitatea în posibilele interese divergente dintre angajatori și forța de muncă;
- c) orientarea activității către nevoile clienților prin întocmirea planurilor individuale de acțiune și promovarea unor servicii rapide și de calitate;
- d) respectarea caracterului concurențial al activităților de pe piața muncii;
- e) confidențialitatea datelor personale ale clienților;
- f) transparență în activitatea desfășurată și în privința rezultatelor obținute;
- g) descentralizarea serviciilor și a procesului de luare a deciziilor;
- h) adaptabilitatea serviciilor la modificările din mediul social și economic.

Art. 101. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prezintă Ministerului Muncii și Solidarității Sociale rapoarte trimestriale și anuale privind executarea bugetului asigurărilor pentru șomaj și realizarea indicatorilor de performanță stabiliți prin protocol.

Art. 102. — (1) Ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, prin strategiile și politicile elaborate în domeniile pe care le coordonează, trebuie să asigure creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.

(2) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la alin. (1) ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale pot propune în cadrul Comisiei Naționale de Promovare a Ocupării Forței de Muncă strategii, programe și proiecte de acte normative privind ocuparea și formarea profesională a forței de muncă.

Art. 103. — (1) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale, reprezentative la nivel național, participă în condițiile prevăzute de lege la elaborarea și implementarea programelor și măsurilor privind piața muncii.

(2) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național vor fi consultate la elaborarea de acte normative care privesc ocuparea forței de muncă.

Art. 104. — Prefecturile și autoritățile administrației publice locale au obligația să monitorizeze evoluțiile de pe piața muncii în plan teritorial, să participe activ la elaborarea și realizarea măsurilor de îmbunătățire a ocupării persoanelor neîncadrate în muncă și să sprijine activitatea agenților pentru ocuparea forței de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă

Art. 105. — Se înființează Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă, denumită în continuare *Comisia Națională de Ocupare*.

Art. 106. — Comisia Națională de Ocupare are, în principal, următoarele atribuții:

a) supune atenției Guvernului strategii și politici pentru creșterea nivelului și calității ocupării forței de muncă în corelație cu programele de dezvoltare economică și socială;

b) stabilește direcțiile dezvoltării resurselor umane la nivel național, în profil de ramură și teritorial;

c) asigură armonizarea programelor de dezvoltare a resurselor umane finanțate din fonduri publice sau din alte surse;

d) face propuneri pentru elaborarea unor acte normative privind ocuparea forței de muncă și de îmbunătățire a legislației în acest domeniu;

e) pe baza tendințelor dezvoltării economice și sociale și a evoluțiilor pe piața muncii, face propuneri pentru inițierea unor măsuri proactive de combatere a șomajului prin politici fiscale, ajustări structurale, reconversie profesională.

Art. 107. — (1) Comisia Națională de Ocupare este alcătuită din reprezentanți ai ministerelor, agenților și departamentelor din subordinea Guvernului sau autonome, la nivel de secretar de stat, și din președinții organizațiilor sindicale și asociațiilor patronale reprezentative la nivel național.

(2) Președintele Comisiei Naționale de Ocupare este ministrul muncii și solidarității sociale.

(3) Componenta Comisiei Naționale de Ocupare va fi stabilită în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi de către ministrul muncii și solidarității sociale, cu consultarea instituțiilor prevăzute la alin. (1), și se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(4) Secretariatul Comisiei Naționale de Ocupare este asigurat prin Direcția generală forță de muncă din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 108. — Comisia Națională de Ocupare poate comanda instituțiilor de specialitate studii, rapoarte și analize privind piața muncii, care vor fi finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 109. — (1) Comisia Națională de Ocupare este legal constituită la data aprobării de către primul-ministru a componenței acesteia.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Ocupare va fi elaborat de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și va fi supus spre aprobare acesteia în termen de 90 de zile de la data constituirii și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL VII

Răspunderea juridică

Art. 110. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală.

Art. 111. — Încălcarea de către angajator a obligațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) și la art. 27, constând în sustragerea de la obligația privind plata contribuțiilor la bugetul asigurărilor pentru șomaj, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă.

Art. 112. — Reținerea de către angajator de la salariați a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj și nevirarea acestora în termen de 15 zile în conturile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 6 luni sau cu amendă.

Art. 113. — Constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune:

a) necomunicarea lunară a locurilor de muncă vacante prevăzute la art. 10;

b) neutilizarea Clasificării ocupațiilor din România prevăzute la art. 15;

c) nedeținerea lunară a declarației prevăzute la art. 21;

d) neachitarea majorărilor de întârziere și a penalităților prevăzute la art. 31 alin. (2), în termen de 60 de zile calendaristice de la constatare;

e) nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (2);

f) nerespectarea prevederilor art. 50;

g) nerespectarea prevederilor art. 100 alin. (2) lit. e);

h) necomunicarea datelor și informațiilor solicitate în scris de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute de lege.

Art. 114. — Contravențiile prevăzute la art. 113 se sancționează după cum urmează:

a) cele prevăzute la lit. a), b), f) și h), cu amendă de la 15.000.000 lei la 25.000.000 lei;

b) cele prevăzute la lit. c), d), e) și g), cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Art. 115. — Amenzile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Art. 116. — Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 113 se realizează de organele de control ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Inspecției

Muncii, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și de către alte organe care, potrivit legii, au dreptul să efectueze control.

Art. 117. — Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi constituie venituri la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 118. — Dispozițiile prezentei legi, referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 119. — (1) Litigiile rezultate ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

(2) Litigiile privind stabilirea și plata indemnizației de șomaj se soluționează în regim de urgență, potrivit normelor procedurale prevăzute pentru conflictele de drepturi, chiar dacă prin lege specială se prevede altfel.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 120. — (1) Persoanele care solicită dreptul la ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi beneficiază de acest drept în cuantumul, pe durata și în condițiile stabilite de Legea nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În aceleași condiții beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) de drepturile care le-au fost suspendate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi și care au fost repuse în plată după această dată.

Art. 121. — Plata ajutoarelor de șomaj acordate potrivit Legii nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare, și a sumelor acordate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 122. — (1) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutor de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar repunerea în plată a acestui drept are loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, beneficiază de ajutorul de șomaj stabilit.

(2) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutorul de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar data repunerii în plată este ulterioară datei intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj stabilită în condițiile acestei legi.

Art. 123. — Persoanele fizice sau juridice care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au încadrat absolvenți în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, beneficiază de aceste măsuri în condițiile stabilite de această ordonanță de urgență.

Art. 124. — Persoanele disponibilizate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul unor etape prevăzute în programe de restructurare aprobate sau contracte de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 125. — Indemnizația de șomaj se plătește titularului ori mandatarului acestuia stabilit prin procură specială.

Art. 126. — Cererile pentru acordarea indemnizației de șomaj, precum și toate actele procedurale în legătură cu stabilirea acestui drept sunt scutite de orice fel de taxă de timbru.

Art. 127. — Indemnizația de șomaj și celelalte drepturi stabilite prin prezenta lege se recalculează ori de câte ori se modifică salariul minim brut pe țară.

Art. 128. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 martie 2002.

Art. 129. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în baza propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, va elabora norme metodologice de aplicare a acesteia, precum și criteriile de acreditare a furnizorilor de servicii prevăzute la art. 55 și 56, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.

Art. 130. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 14 septembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 iulie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 octombrie 1997;

c) Hotărârea Guvernului nr. 456/1997 cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 27 august 1997;

d) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 307/1994 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind procedura de primire și soluționare a cererilor de plată a ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 23 noiembrie 1994;

e) Hotărârea Guvernului nr. 288/1991 privind calificarea, recalificarea și perfecționarea pregătirii profesionale a șomerilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 februarie 1996;

f) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 435/1995 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, desfășurarea și absolvirea cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare și a altor forme de pregătire profesională a șomerilor și a

Normelor de înființare, organizare și funcționare a centrelor de calificare, recalificare și perfecționare a șomerilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 15 martie 1996;

g) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 76.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind sistemul asigurărilor
pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 ianuarie 2002.
Nr. 84.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro